

EL DEMÓCRATA

ÓRGANO DE LA COALICIÓN LIBERAL DEMOCRÁTICA

Número suelto, 15 cts.

Saldrá los jueves

Semestre, 1'50 ptas.

Los trabajos insertos en este periódico, se publican bajo la exclusiva responsabilidad de sus autores

Redacción
Calle de Corró, 96

Administración
Calle Clavé, 25 : Imprenta

Anuncios a precios convencionales
No se devuelven los originales

Jesús que torna (?) Contestant una insídia

En començar la campanya electoral va fer avinent, el qui fou candidat a Corts pel districte, En Josep Maria Trias de Bes, que venia a fer obra pacificadora en els pobles del Vallès. Així vàrem llegir-ho mantes vegades en son periòdic «Gent d'Ara».

Nosaltres, que de les lluites fratricides en els pobles no en teníem sinó el record de quan imperaven en Plaja o en Lligé, car amb el triomf d'En Francisco Torras varen cessar les persecucions, i amb elles l'activitat que era ja norma en el jutjat d'instrucció d'aquest partit, vàrem quedar astorats davant de la *bonanova* predicada per en Trias, que no creïem d'aplicació en el districte de Granollers.

I, en efecte; de les eleccions encà que no es parla sinó, pels amics del candidat derrotat, d'autos de processament i de tants i quants anys de presidi que hauran (?) de sofrir significats amics nostres, als quals es preté embolcallar en paper segellat, bo i aturdint-los en viatges i més viatges davant del senyor Jutje d'instrucció i a presència del *pacificador* (?), que actua de fiscal.

El pobre senyor Trias ha errat el tret; ni les menaces ni el vendre protecció barata són els mitjans més apropiats per a fer-se sisquera amb un nucli d'amics que el salvin del ridícol en que indefectiblement caurà a Granollers; el tenir per norma el compliment del deure i no haver-se'n separat un sol moment proporciona una absoluta tranquil·litat, i aquesta és la situació dels amics nostres als quals en Trias preté senyalar com a culpables d'un delictes que sols existeix en la febrosa imaginació del qui

no ha sapigut convèncer's i aconsolar-se amb el fallo del cos electoral, que no l'ha volgut per a representant seu; i d'altra part, els graus de magnanimitat i bonhomia del qui tot ho reserva per a la violència més repugnant i covarda, són prou coneguts després de la sembrada de pistolers, en vigílies d'eleccions, denotant la íntima relació seva amb els qui pertorben la vida ciutadana.

La política que adopta En Josep Maria Trias la descobreix el més tendre infant. Sembrar el pànic amb la seva *posse* de super-home; disfressar més tard els seus instints, volent aparèixer pròdig en misericòrdia bo i intentant, anc que sia mentint de la manera més barroera, fer creure que hi ha qui, per a defugir responsabilitats imaginàries, les llença contra altres persones de més modesta — si bé tan respectable — condició social.

Visqui tranquil el qui fou candidat pel districte, car Granollers en general, i nostres amics en particular, servaran bon record de la seva actuació post-electoral, que si produeix momentànies molèsties i qualques perjudicis a modestos amics nostres, sols servirà per a ofegar-lo en el més profunde dels ridícols en veure la inconsistència de les seves acusacions; i la reiteració amb que els electors de Granollers, amb la més absoluta unanimitat, es pronunciaran en contra de la política d'odis, rancúnies i represalies, encarnada en la persona d'en Trias de Bes, malgrat es cobreixi amb pell d'ovella, volent-se presentar com un nou pacificador.

En el número de «Gent d'Ara» corresponent al 9 d'aquest mes, s'hi publica una correspondència (?) des de Montornès, que sembla talment feta des de can Riba i España, fent història de com ha sigut dictada una R. O. concedint a l'Ajuntament de l'esmentat poble l'arenç reintegrable de 24,966·17 pessetes que li correspòn pagar per a la construcció de la carretera de Montmeló a Vallromanes, amb pont sobre el riu Besòs, que comunica amb la de Sant Adrià a La Roca; i entre altres coses, diu:

«Mantes vegades, l'anterior diputat a Corts don Francisco Torras, havia volgut aprofitar-se'n d'aquest assumpte i entorpir-lo perquè no se li donava la seva intervenció.»

Tothom sap, i tampoc ho desconeix el senyor de Riba i España, que el senyor Torras, quan ostentà la representació del districte de Granollers, s'esmerà en aconseguir el màxim de millores possibles, moltes d'elles realitzades feliçment, cosa que està a la vista de tothom. I, en referir-nos a l'assumpte que motiva aquest article, ens limitarem a copiar uns documents que, ells sols, desfan la insidiosa correspondència del senyor de Riba i España, escrita, com totes les seves coses, amb la ploma de l'impotència i amb la verinosa tinta del despit.

Amb data 4 de maig de l'any 1922, escrivia el senyor Torras, des de Madrid, al senyor don Andreu Gassó i Vidal de la Lliga de Propietaris de Martorelles, el què segueix:

«Me encontré en ésta la adjunta carta del Ministro de Fomento Sr, Argüelles, y hoy, antes de entregar la contestación que ya tenía hecha, he pasado por el Negociado de Caminos vecinales, y he podido comprobar que, efectivamente, el Ayuntamiento de Montornés no había solicitado oficialmente la ampliación del anticipo con arreglo a la reforma del presupuesto. Hay que procurar que se haga oficialmente y enseguida la petición.

Con el fin de que este retraso no perjudicara las obras, he conseguido que se pusiera hoy mismo la R. O. mandando librar otras 25,000 pesetas, lo que tengo el gusto de participarle.

Escribo también al Sr. Alcalde de Montornés.»

Efectivament, en igual data, el senyor Torras escriu a l'alcalde de Montornès i en sentit idèntic a la lletra anterior.

Més tard, el dia 30 del mateix mes de maig, el senyor Torras escriu novament a l'esmentat Alcalde:

«Sr. Alcalde de Montornès.

Muy Sr. mio: Me permito rogarle nuevamente tenga presente la necesidad urgente, por parte de ese Ayuntamiento de su digna presidencia, de tomar el acuerdo de dirigirse al Estado solicitando el aumento de anticipo a que tiene derecho, para continuar las obras del camino vecinal de Vallromanas a Montmeló con puente sobre el río Mogent.

Como el Ministerio de Fomento, para resolver este asunto necesita de la intervención del de Hacienda para determinar si la capacidad contributiva de ese Ayuntamiento permite el anticipo, la tramitación no podrá desenvolverse con la rapidez que sería de desear, y, de no proceder ustedes con toda diligencia, nos exponemos a que hubiesen de suspenderse las obras por falta de consignación. Y ello sería más de lamentar, toda vez que el Estado concedió el aumento de subvención, hasta la cantidad de 185, 715'51 pesetas, con fecha 12 enero pasado.

La última concesión de 25,000 pesetas, que fué hecha con fecha 11 del corriente mes, salió ya en la Gaceta,

En espera de sus noticias, etc., etc.»

Queda, doncs, demostrada l'intervenció del senyor Torras, i en sentit favorable a l'assumpte, i desvirtuada la insidia de don Santiago.

Caldria fer-hi un comentari a tot això, començant per dir que el senyor Alcalde de Montornès, segurament imbuït per don Santiago, no's dignà contestar als escrits que deixem copiats, cosa que podia fer en qualsevol forma, puix que l'educació pot esmerçar-se en tots els terrenys

Per altra part, i segurs nosaltres de que hem complert amb el nostre deure en aquest assumpte, no ens ha de doldre que altres, en bé d'aquesta millora, haguessin complert també amb el seu, ja que el procurar per la prosperitat del districte i el seu progrés moral i material, no ha d'ésser pas solament patrimoni d'un partit polític qualsevol, sinó que tothom qui senti amb bona fe les obligacions d'un càrrec públic, deu considerar-se obligat, sense petulàncies ridícules, a establir una mena de competència amb sí mateix, per a posar el seu esforç al servei general de tot i de tothom.

Els uns amb idees malsanes i altres amb completa bona fe, tots coincidim en criticar les greus deficiències de les organitzacions de l'Estat, però en el cas concret d'aquesta millora, nosaltres preguntarem: Què ha fet la Mancomunitat de Catalunya?

Una obra d'alta importància, d'una necessitat vital per a Montornès i Vallromanes ha

sigut subvencionada amb la ridícula quantitat de 10,000 pessetes, i encara condicionada la seva entrega amb restriccions ben poc aconsoladores per a l'Ajuntament de Montornès.

I preguntem ara: Quant temps ha necessitat el senyor de Riba i España per a aconseguir que aquest compromís fos portat a compliment, apesar de tractar-se d'un assumpte tant trascendental?

El senyor de Riba i España faria més bé al districte, si en lloc d'entretenir-se en inventar correspondències com la a que ens referim, es preocupés d'aconseguir que la Mancomunitat de Catalunya fes alguna obra o millora en nostre districte; puix des de que aquest senyor ostenta la seva representació, en la Diputació de Barcelona i en la Mancomunitat de Catalunya, ha vist com han prosperat els assumptes judicials; ha vist com s'ha creat un nou bufet d'advocat a Granollers, ha vist com s'alterava la tranquil·litat d'un districte... però no ha vist plantejada una sola obra o millora de les que tanta falta ens fan.

Ni una, senyor de Riba i España; ni una, senyors de la Mancomunitat; ni una, senyor Puig i Cadafalch!

I suposem que això no és pas el desig de la Mancomunitat; i per això ho exposem clar i català, a l'ensems que en protestem públicament per a que tothom s'enteri de com les gasta aquest cacic que tot ho patrocina quan actua d'advocat, i en canvi, ha esmerçat tota la activitat en els dos anys que porta del susdit càrrec, només que en procurar-se una clientel·la sense haver obtingut una sola obra, millora, ni concessió, ni haver aconseguit que s'en desenrotllés quiscuna de les que des de fa tant temps ens té concedides la mateixa Mancomunitat de Catalunya.

Nosaltres estem disposats a acabar amb aquest estat de coses, i tenim la seguretat de que ho aconseguirem, demostrant que a la Mancomunitat el senyor de Riba i España hi ha anat com a dependent d'una mala causa, i fins ens atrevim a afirmar que la susdita Mancomunitat ens donarà la raó de tot ço que diem fent cas omís de les passions d'aquest pobre home, fent que siguin ateses com se mereixen, les necessitats del districte de Granollers.

Roc

AVIS D'ADMINISTRACIÓ

Com ja saben els nostres llegidors i subscriptors, d'ara en avant EL DEMOCRATA es publicarà cada quinze dies, mentre necessitats de caràcter polític no aconsellin altra cosa, i, com veuran en la capsalera, des d'aquest nombre, sortirà en dijous i no en diumenge com fins ara s'havia publicat.

La bella retirada

El dia de la retirada d'En Cambó, un periodista va dir: Cal no refiar-se d'aquest gest d'En Cambó, perquè els catalans són molt aficionats als efectismes... Efectivament, la decisió d'En Cambó és ben ferma, i ara la «Lliga» està entregada al segon team. El primer el formaven En Prat de la Riba i en Cambó. L'un és mort; l'altre ha abdicat. La «Lliga» ja no té més que fadrins externs.

Nosaltres hauríem volgut que En Cambó hagués caigut amb efectisme. Com una mena de D'Annunzio. Com el seu «tocayo» Sant Francesc de Borja. Com si la Tórtola València es retirés del món. Semblant an els grans enamorats que al rebre el desgany del seu amor cauen en una religiositat que se'ls emporta a un claustre, En Cambó hauria d'haver-se reclòs en algun convent, i si hagués estat possible, de la Trapa. A la fi, Catalunya li ha estat infidel i Espanya desagradada, i si l'Espanya gran i la Catalunya petita li fan malbé la vida, fora lògic que, com un rei antic, com un rei Wamba, o un Carles V, anés a un monestir a plànyer's de la veleitat dels homes i de la tristesa del viure. Alshores la seva retirada pendria un caient romàntic que commouria a la gent, i començaria la llegenda al acabar-se la política.

Què bonic faria En Cambó vestit de frare! Sembla un Greco o un Rivera, diem. Doncs alshores ho seria. Eixut, pàl·lid i amb la barba profusa i grisa, cap frare seria tan frare com ell, i si encertava a triar un convent de tradició catalanesca, quin fervor per a En Cambó penitent s'extendria per tot Catalunya! Podria triar els benedictins de Montserrat, o bé la Cartoixa de Montalegre, encara que els monjos siguin francesos, o bé la Mancomunitat podria restaurar en honor seu l'Abadia de Sant Cugat, plena de prestigi eclesiàstic o el monestir de Ripoll, ple d'història de Catalunya. I quan jornades decisives de la pàtria ho exigissin, l'aniríem a buscar com an el rei Ramir d'Aragó, el rei monjo.

Però En Cambó no ha cercat efectismes i ha renunciat al món polític amb una sorprenent austeritat. Ha seguit la nova costum de les retirades toreres. Un dia, després d'una tarda dolenta, o d'una tarda gris, el torero de fama es talla la cua inesperadament, davant de la família i dels íntims. Ningú sap ben bé per què. Com a homes discrets deixen els llocs de la seva glòria sense escenografia. Així En Machaquito, així el Bombita, així el Belmonte. Així, també, En Cambó, demostrant-se una vegada més la nostra teoria, de que els semblants a Espanya són els andalusos i els catalans. A Sevilla aixequen fàbriques i fan exposicions, i an aquí En Cambó es retira com qualsevol gran torero de Triana.

Però nosaltres l'hauríem preferit vestit de frare i retratat entre dos freres, com En D'Annunzio, vora d'un xiprer i una calavera. I desseguida seria pare guardià, que és el que mana i el que té la caixa.

PARADÓX

(De L'Esquella de la Torratxa)

NOTETES

La *Gazeta* dels quatre despitats i envejosos que hi ha a nostra ciutat, i que amb el títol de «Gent d'ara» defensen les mongetes d'en Riba i España i d'en Trias de Bes, amb tot el cinisme que els és peculiar, proclamen el grandios (?) triomf que han assolit en les darreres eleccions de diputats provincials a Barcelona.

Es dir, que després de la desfeta de la Lliga Regionalista i la retirada d'en Cambó, gosen encara, aquests marmanysers de la política, i pretenen (infeliços) fer entendre que ells, els funestos homes de la plaça de la Cucurulla, han assolit un triomf com mai s'havia vist.

...!

Llegim en la susdita «Gazeta»:

«... que en cada poble es nomeni una comissió per a la organització electoral, la qual sigui, a l'ensem, l'encarregada de recullir per subscripció o per altre medi que cregui oportú, els cabals necessaris per a subvenir a les necessitats electorals.»

Que ha quebrat la Lliga?

Per la mateixa «Gazeta» ens enterem de que l'altre dia a La Roca, un matxo va bramar molt fort... I, sabeu quí en té la culpa de que a La Roca l'altre dia hi bramés un matxo?

Doncs, en Torras!

Sort que brams de... matxo no arriben al cell!

L'ex candidat a les Corts d'Espanya, derrotat en els districtes de la Seu d'Urgell i Granollers, don Josep Maria Trias de Bes, recomanà l'altre dia a un dels quatre amics polítics que té aquí, a Granollers, que avisés a l'Hostal de la Guatlla, que abans de marxar cap a Barcelona menjaria una truiteta d'ous, només, ja que el poc temps de que disposava, no li permetia altre àpat més nutritiu, afegint-hi un comentari que ens feu la mar de gràcia:

— Diga'ls-hi que no sigui amb mosques, com l'altre dia!

Segurament, que després, en servir-li la truita, i imitant al malaguanyat Llanas, degué dir:

— Aquesta truita l'haveu porquejada; que no hi han mosques.

COMARCALS

Vallromanes

Pel jutjat d'Instrucció de Granollers s'ha dictat auto de processament contra dos volguts amics nostres, En Jaume Durán Mayolas i N'Isidre Pous i Camps, en el sumari per denúncia d'un cert propietari a qui apoen fortament en la seva follia persecutòria els prohoms del regionalisme en el districte.

El poble de Vallromanes s'ha pronunciat unànim contra el procedir de l'al·ludit propietari, que pertorba la pau i la tranquil·litat, havent exterioritzat llur protesta davant de les

autoritats de la província; emperò, pel què es veu, la política *pacificadora*, predicada recentment arreu del districte havia de tenir prompte repercussió entre nosaltres; i ja s'anuncien noves resolucions com la que ens ocupa, que no aconseguiran pas altra cosa sinó que perduri en no-altres el *record* de's qui per a satisfer baixes passions, porten el malestar als d'honorables famílies.

A.

Samalús

Tenim notícies de que, atent a les queixes formulades pels veïns d'aquest poble, algún regidor tractarà en sessió pública de la conveniència de que sigui traslladada la Secretaria municipal a un lloc equidistant dels termes de Cánoves i Samalús, car resulta una incomoditat i fins un perjudici per als nostres conveïns el tenir d'anar a Can Parera sempre que es necessita de qualque servei municipal.

Esperem que l'Ajuntament, fent-se càrrec de la justícia que entranya aital petició, l'acullirà, donant satisfacció a les nostres aspiracions.

I. J.

Llissà de Vall

Ens consta positivament que dintre breus dies vindran a aquest poble els senyors Enginyers d'Obres Públiques i de la Mancomunitat de Catalunya, a l'objecte de procedir al replanteig de la carretera nova, quina millora és tan esperada pels nostres conveïns.

Montcada

Ha estat objecte d'animats comentaris l'escrit que publicà a «Gent d'Ara» l'ex-doctor Espinasa—avui Espinasa, Regidor de Montcada,— pidolant una almòina per a subvenir a les despeses de les pròximes eleccions a Corts, en el cas de que vagi novament a la derrota el jove catedràtic En Josep M.ª Trias de Bes.

El noi Marata és un fillús. Proposar que els electors d'en Trias paguin les vinentes eleccions, és com dir-los que tornin els diners que cobraren en les passades, car tinguin la seguretat, i el resultat va demostrar-ho, que en Trias va comprar *únicament* als electors de la Lliga.

Ja ho sap, doncs, l'Espinasa; que es posi la mà a l'ermilla; que *fassi memòria*, i miri a quant li toca, i que encapsa-li la subscripció.

M.

GAZETILLES

Tenim notícies que ens permeten assegurar que a mitjans del mes pròxim es procedirà a l'arranjament de la carretera de Barcelona a Ribas, en el tràns de la travessia d'aquesta ciutat, que fa poc temps s'incautà l'Estat, quina millora és tant convenient, per resultar, en la actualitat, poc menys que intransitable.

Ahir acabaren els exàmens de fi de curs dels alumnes de l'Escola Municipal de Segona Ensenyança, que amb tant profit dirigeix el professor senyor Vegué.

En el nombre vinent ens ocuparem de la tasca realitzada; que podem avançar que ha sigut profitosa de debò.

L'Orquesta Sinfónica de Madrid a La Unió Lliberal

Aquest esdeveniment musical, que tingué lloc al saló teatre de nostra primera societat local el dijous passat, dia 21 d'aquest mes, marca una fita en la història musical de nostra ciutat, i per aquest motiu, no devem d'escatimar a la benemèrita Associació de Música de Granollers els aplaudiments que mereix per haver aconseguit portar entre nosaltres una institució del relleu artístic de la Simfónica de Madrid, coneguda universalment per una de les orquestres millors del món. A nostre venvolgut amic, el senyor Magí Anglés, president de la dita Associació i ànima de la mateixa, cal també donar-li les més corals felicitacions per haver-nos proporcionat unes hores d'esplai inanerable, com difícilment tornarem a fruit.

El concert, en el qual hi figuraven obres de Weber, Borodin, Ravel, Beethoven, Albéniz i Wagner, fou escoltat religiosament per la nombrosa i distingida concurrència que omplia el local de La Unió Lliberal.

Els aplaudiments se succeïren entusiàsticament, a mida que el concert anava desenrotllant-se, i al finalitzar, amb el preludi de Tannhäuser, el mestre Arbós tingué de posar, fóra de programa, altra obra que omplí d'entusiasme a l'auditori; fou aquesta, l'*aria de la suite en re*, de Bach, plena de dolcesa i entenedriment, que fou maravillosament interpretada pels instruments de corda.

En frases correctes, el mestre Arbós donà les gràcies per l'aculliment que els havia dispensat el poble de Granollers, del qual—digué—s'en emportaven una bella impressió de agraïment i simpatia, fent remarcar el goig que els ha produït a tots els components de la orquestra les mostres d'entusiasme recollides arreu de Catalunya en la *tournee* realitzada: qual record perdurarà sempre més en ells.

En resum, una bella festa que honra als seus organitzadors—l'estol de joves que dirigeixen l'Associació de Música—i a la nostra ciutat, pel què cal encoratjar a que continui la tasca empresa en profit de la cultura i del bon nom de Granollers, quins fills tant es desvetllen pel progrés i engrandiment de la mateixa.

R.

Col·legi d'Advocats de Granollers

Havent-se constituït provisionalment el Col·legi d'Advocats en aquest Partit Judicial el dia 14 del present, en virtut de l'acord prè, s'assabenta i adverteix a tots els senyors Advocats inscrits en el Jutjat de 1.ª Instància i Instrucció d'aquesta ciutat, que amb el fi de no deixa'ls-hi desatès dret, podran fer les corresponents comandes d'inscripció al Col·legi (1) fins el dia 19 de juliol vinent, o concórrer en dit dia a la reunió que tindrà lloc a les onze del matí en el jutjat de 1.ª Instància (Sala d'Advocats), amb el fi de procedir a la constitució ferma del mateix; transcorregut aquest plaç s'entendrà que renunciem a formar part del Col·legi.

Granollers del Vallès, 22 de juny de 1923.

El Secretari interí,
ALBERT COMPTE

(1) Secretaria Provisional. Portalet, 2, primer. — Granollers.

Imp. Garrell: Clavé, 25 : Granollers

COMESTIBLES

PASTELERIA : REPOSTERIA

CASA CUNILLERA

Plaza Constitución, 28

Miquel Crusellas

GUANO CONCENTRAT

NITRATS : SOFRES : SULFAT DE COURE
PRIMERES MATERIES

Magatzem i despatx: CARRER DE BARCELONA, 5

La Doctora T. Campañá Cassi

Miembro de la «Société de Médecine et d'Hygiène Tropicales» de París
Secretaria de los «Archivos Médicos Franco-Hispano-Americanos»
Ex interno de los Hospitales de Saint Louis, Broco, Hotel Dieu
y Rothschild, de París

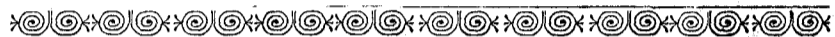
Tiene el gusto de ofrecerles su
Consultorio Médico y Quirúrgico para Enfermedades de la mujer (PARTOS)

Consejo de Ciento, 322, ent.
De 11 a 12 y de 2 a 4

Barcelona

EUSTAQUI MARGALL

Ex encarregat de la casa J. i J. Trullás d'aquesta ciutat

FUNDICIÓN DE FERRO I ALTRES METALLS

Carrer d'en Prim, 5.-Telèfon 133.-GRANOLLERS

CASA GARRELL

IMPREMTA

Establerta l'any 1860

Articles d'Escriptori i Dibuix
Llibres Raflats : Blocs Notes

Diaris : Revistes : Novel·les
Assortit de Joguines : Postals

Carrer Clavé, 25

GRANOLLERS

Telèfon 117

Eduard PUJOL

Clavé, 35 ANTIGA CASA GRAS Telèfon 47

Novetats : Camiseria : Merceria
Roba blanca : Géneres de punt
Articles per a regals
Paraigües : Bastons
Ombrel·les

ANISADOS
MONTAÑA

COGNAC
MONTAÑA

Anís La Perla del Vallés

Fábrica: Calle de San Jaime
Despacho: Santa Elisabet, 7 y 9

CERRAJERÍA DE OBRAS
ESPECIALIDAD EN HIERROS FORJADOS

JOSÉ PLANA

Calle de Prim, 59

GRANOLLERS

GORRAS Y SOMBREROS

ULTIMOS MODELOS

PRECIO FIJO

Clavé, 23 - A. VILLA - Granollers